

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/57/2012
Identifikačné číslo spisu:	7012200565
Dátum vydania rozhodnutia:	13.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012200565.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: O. D., nar. XX. A. XXXX, bytom D., N. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správneho orgánu v konaní o invalidnom dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. júna 2012 č. k. 2Sd/36/2012-20, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. júna 2012 č. k. 2Sd/36/2012-20 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 21.02.2012 (č.l. 2) odporkyňa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej v texte rozsudku len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) v spojení s § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení zamietla žiadosť navrhovateľky na zvýšenie sumy jej invalidného dôchodku.

Ďalej podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. odporkyňa konštatovala, že navrhovateľke od 09. novembra 2011 vznikol nárok na invalidný dôchodok v sume 112,40 € mesačne.

S poukazom na ustanovenie § 263a zák. č. 461/2003 Z.z. tiež odporkyňa rozhodla, že navrhovateľke sa vypláca invalidný dôchodok v sume 155,60 € mesačne a nárok na invalidný dôchodok v nižšej sume 112,40 € mesačne zanikol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že na základe posúdenia jej dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, ktoré je obsahom lekárskej správy - odborného posudku o invalidite z 12. januára 2012, bolo

preukázané, že navrhovateľka nie je invalidná, ale naďalej čiastočne invalidná.

Keďže sa skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu dôchodku nezmenili, odporkyňa vyslovila, že navrhovateľke naďalej patrí čiastočný invalidný dôchodok v doterajšej sume.

3. Ďalej odporkyňa konštatovala, že navrhovateľka bola za invalidnú uznaná z dôvodu, že pokles jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

4. Priemerný osobný mzdový bod navrhovateľky sa určil podľa § 79 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. vo výške 0,5039 (po prepočte 0,5833) za 43,9179 rokov obdobia dôchodkového poistenia, z ktorých sa vypočítala suma invalidného dôchodku vo výške 110,40 € mesačne.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

5. Proti hore citovanému rozhodnutiu odporkyne podala navrhovateľka opravný prostriedok z 29.02.2012 označený ako Návrh na preskúmanie rozhodnutia súdom.

Poukázala na zdravotné postihnutie, ktorým trpí od narodenia a na svoj neustále sa zhoršujúci zdravotný stav.

6. Odporkyňa prostredníctvom svojho vyjadrenia zo dňa 05.06.2012 navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

B)

7. Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie, oboznámil sa s dávkovým a administratívnym spisom a po zistení nasledujúceho skutkového stavu napadnuté rozhodnutie odporkyne spolu s rozhodnutím zo dňa 30.03.2012 č. XXX XXX XXXX X. ako vecne správne v zmysle § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil, nakoľko opravnému prostriedku nebolo možné vyhovieť.

8. Krajský súd konštatoval, že po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľky opätovne posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ústredia s pracoviskom v Košiciach, ktorý sa v odbornom posudku z 22.05.2012 stotožnil so stanovenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45%.

Zo záveru posudku pre krajský súd vyplynulo, že navrhovateľka je od roku 1997 čiastočne invalidná pre postihnutie vyplývajúce z vrodeného vykĺbenia oboch bedrových kĺbov a druhotného postihnutia chrbtice. Funkčné postihnutie u navrhovateľky naďalej pretrváva, pričom vekom dochádza k progresii, ktorá však z dlhodobého nepriaznivého stavu naďalej odôvodňuje čiastočnú invaliditu so 45% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

9. Ďalej krajský súd uviedol v odôvodnení, že dňa 30.03.2012 vydala odporkyňa zmenové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX., ktorým bolo doplnené obdobie dôchodkového poistenia od 29.03.2002 do 28.12.2002, kedy bola navrhovateľka zaradená v evidencii nezamestnaných.

Výška invalidného dôchodku však ostala nezmenená.

10. Čo sa týkalo zistenia zdravotného stavu navrhovateľky, krajský súd vychádzal z odborného posudku posudkového lekára odporkyne, pobočky Trebišov z 12.01.2012, ktorý opätovne posúdil zdravotný stav navrhovateľky podľa predpisov účinných do 31.12.2003, t.j. podľa zákona o sociálnom zabezpečení, keďže čiastočný invalidný dôchodok bol navrhovateľke priznaný podľa predpisov účinných pred 01.01.2004.

Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie určil posudkový lekár obmedzenie pohybu bedrových kĺbov zaradené do kapitoly XV, odd. G, položka 41.2, písm. b) s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45% odo dňa 09.11.2011 v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

11. Krajský súd zdôraznil, že s uvedeným skutkovým záverom sa v posudku zo dňa 22.05.2012

stotožnil aj posudkový lekár odporkyne s pracoviskom v Košiciach, ktorý uviedol, že navrhovateľka je naďalej čiastočne invalidná podľa ustanovenia § 37 ods. 3 písm. b) zák. č. 461/2003 Z.z., keďže pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopná vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených podmienok.

12. S poukazom na ustanovenia § 263 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. a § 37 ods. 3 písm. b) zák. č. 100/1988 Zb., ďalej § 70 ods. 1, § 71, § 153 ods. 3 písm. a) a § 263a ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. a na výsledky vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že v posudzovanej veci hodnotenie zdravotného stavu navrhovateľky nie je v rozpore s odbornými lekáorskými nálezmi, ktoré boli podkladom pre posúdenie jej zdravotného stavu a stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Odborné posudky považuje krajský súd za objektívne a presvedčivé, pričom navrhovateľka v konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré posudkoví lekári nezohľadnili a ktoré by mohli spochybniť ich jednoznačné závery.

Podľa § 71 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 71 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

- a) lekáorských správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

III.

Odvolanie navrhovateľky/stanoviská

A)

13. Vo včas podanom odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu doručeným dňa 23.07.2012 na krajský súd (č.l. 27) navrhovateľka zrekapitulovala svoje zdravotné postihnutie, ktorým trpí od narodenia. V súvislosti s uvedeným navrhovateľka zdôraznila, že ju od roku 1998 uznali za čiastočne invalidnú, nakoľko nemá zachovanú stabilitu oboch bedrových kĺbov a je preťažovaná drieková oblasť, ktorá kompenzuje nedostatky v jej bedrových zhyboch.

Tento stav navrhovateľke značne sťažuje všeobecné životné podmienky.

14. Ďalej poukázala, že toto bolo konštatované v roku 1998 a je ťažké uveriť tomu, že by sa jej zdravotný stav nemenil, keď v súčasnosti má 52 rokov. Podľa mienky navrhovateľky jej vzhľad („som pokrivená ako paragraf“) vylučuje, aby ju niekto zobral do práce.

Taktiež zdôraznila svoje bolestivé pocity pri rannom vstávaní a obliekaní, ktoré ju obmedzujú.

15. Podľa mienky navrhovateľky je operácia lekármi vylúčená, tí iba jej odporúčajú zníženie súčasnej váhy. Toto však nepríhádza do úvahy, lebo chodí o barlách a tiež má dve deti.

16. Vo vzťahu k riešeniu navrhovateľka nevzniesla žiadny procesný návrh. K odvolaniu pripojila ako dôkazný prostriedok listinu vyhotovenú MUDr. K. - ortopedická ambulancia, zo dňa 09.11.2011 bez bližšej argumentácie.

B)

17. Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 06.08.2012 (č.l. 30) vyplýva, že dôvody uvedené navrhovateľkou nepovažuje odporkyňa za relevantné.

18. Navrhovateľka v odvolacom konaní podľa odporkyne neuviedla žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho

poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili.

Posúdenie zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľa bolo vykonané podľa § 153 ods. 3 a 5 zákona č. 461/2004 Z.z., pričom posudkoví lekári sociálneho poistenia vyhotovili logické a jednoznačné posudky.

19. Na základe uvedeného preto odporkyňa požadovala ako vecne správny potvrdiť rozsudok napadnutý odvolaním.

20. Nakoľko podané odvolanie navrhovateľky vykazovalo odstrániteľné nedostatky, bola navrhovateľka uznesením Najvyšším súdom sp. zn. ISo/57/2012 zo 04.09.2012 na ich odstránenie vyzvaná, čo vykonala podaním z 11.01.2013.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) konajúci senát jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

22. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) Najvyšší súd zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj opravného prostriedku, ktorým sa navrhovateľka domáha preskúmania rozhodnutia odporkyne, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

23. Súčasne Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie odporkyne napadnuté navrhovateľkou. Podľa súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6 Sžo/84/2007, sp. zn. 6 Sžo/98/2008, sp. zn. 1 Sžo/33/2008, sp. zn. 2 Sžo/5/2009, či sp. zn. 8 Sžo/547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených opravným prostriedkom rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Preto odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť aj na iné rozhodnutia, hoci s prv menovaným sú tesne zviazané nielen dôsledkami, ale aj účastníkmi.

24. Následne v súvislosti s hore položenou otázkou Najvyšší súd vopred avizuje, že po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne

východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných, resp. doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody), najmä vo vzťahu k hore vymedzenej skutkovej otázke.

25. Z priloženého administratívneho spisu Najvyšší súd zistil, že odporkyňa napadnutým rozhodnutím zamietla žiadosť navrhovateľky o zvýšenie invalidného dôchodku. Pri odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzala zo skutkových (medicínskych) zistení o zdravotnom stave navrhovateľky, ktoré sú zachytené v posudkových podkladoch vypracovaných príslušnými lekármi.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu vyslovila odporkyňa svoj právny záver, že sa nezmenili skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu invalidného dôchodku. Voči tak sformulovaným dôvodom navrhovateľka brojila svojim odvolaním.

26. Pre riadne preverenie zisteného skutkového stavu si správny súd vyžiada kompletný administratívny spis, a na zabezpečenie tohto cieľa mu ponúka platný Občiansky súdny poriadok množstvo oprávnení. Pre správne súdnictvo je administratívny spis odporkyne ako správneho orgánu základným podkladom na posúdenie riadneho zistenia skutkového stavu, ako aj možných nedostatkov tohto procesu. Medzi možné nedostatky sa najmä zaraďuje špatné vyhodnotenie vykonaných dôkazných prostriedkov alebo nedôvodné odmietnutie dôkazných prostriedkov (v prejednávanej veci ide o relevantnú zdravotnú dokumentáciu vo forme rôznych lekárskejších správ alebo posudkov), ktoré by mohla navrhnúť alebo predložiť navrhovateľka.

27. Najvyšší súd vo svojej konštantnej judikatúre už viackrát zdôraznil (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. ISo/112/2010 z 11.01.2011), že iba výnimočne je možné v konaní podľa 2 a 3. hlavy 5. časti Občianskeho súdneho poriadku správnom súdnictve v zmysle § 250q ods. 1 veta druhá O.s.p. vykonávať dôkazy, ktoré správny orgán počas konania nevykonával, a to aj bez svojho zavinenia. Tento záver vyplýva z odlišného charakteru správneho súdnictva, a to aj pre konanie o opravnom prostriedku, v ktorom prevažuje kasačný spôsob (§ 250i ods. 1 veta prvá v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.) prieskumu napadnutých správnych rozhodnutí, tzn. že správny súd vykonáva iba prieskum správnosti zistenia skutkového stavu (tzn. nerozpornosti vyslovených odborných medicínskych záverov o zdravotnom stave navrhovateľky) na základe podkladov obsiahnutých v pripojenom správnom spise (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Ak na základe vyslovených námietok správny súd dospeje k názoru, že takýto skutkový stav nebol riadne zistený, nie je to dôvod na súdne zisťovanie riadneho skutkového stavu vykonávaním dôkazov, ale naopak je to zákonný dôvod na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu.

Podľa § 250q ods. 1 O.s.p. platí, že ak nedôjde k vybaveniu opravného prostriedku spôsobom uvedeným v § 250f, 250o alebo 250p, nariadi súd pojednávanie. Súdom môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

28. Občiansky súdny poriadok medzi zrušovacie dôvody správneho súdnictva spojené so skutkovým stavom zaraďuje najmä také zistenie skutkového stavu, ktoré je zákonodarcom prezentované ako nedostačujúce na posúdenie veci (viď § 250j ods. 2 písm. c/ v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.). Uvedená vada v zistení skutkového stavu (t.j. nie riadne zistený skutkový stav) môže kolísať v rôznych medziach, a to:

i. neúplne zistený, tzn. s riadnou oporou v právnom poriadku neboli zistené všetky potrebné skutočnosti (napríklad prehliadnutie konkrétnej skutočnosti alebo odmietnutie vykonania predkladaného alebo požadovaného dôkazu a iné),

ii. nedostatočne (kvázi úplne) zistený, tzn. bez riadnej opory v právnom poriadku (napríklad následkom omylu pri výbere ustanovenia) boli zistené celkom iné a teda nepotrebné skutočnosti, poprípade s riadnou oporou v právnom poriadku boli predložené alebo získané dôkazné prostriedky nesprávne vyhodnotené (napríklad špatne určený vek žiadateľa alebo jeho zdravotné postihnutie, a to aj na základe

nepravdivých, falšovaných či pozmenených informácií alebo dokumentov, alebo zamlčaním podstatných údajov dôležitých pre dávkové konanie a iné vady skutkového stavu), alebo

iii. nelegálne zistený skutkový stav, tzn. v rozpore s právnym poriadkom (najmä v rozpore s právnym predpisom upravujúcim oprávnené používanie rôznych zisťovacích metód a s následkami uvedenými v ustanovení § 7 ods. 3 zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov /zákon o ochrane pred odpočúvaním/).

29. Ďalej Najvyšší súd zdôrazňuje, že je nemysliteľné bez znalosti konkrétnej právnej oblasti (v prejednávanej veci ustanovení platných predpisov práva sociálneho zabezpečenia, a to nielen z pohľadu vnútroštátneho, ale aj medzinárodnoprávného) vymedzovať skutkový stav. Z uvedeného vyplýva vzájomná (recipročná) previazanosť skutkového stavu a právnej subsumcie v tom duchu, že skutkový stav má minimálne tak významný vplyv na voľbu konkrétneho právneho ustanovenia ako právne ustanovenie na riadne posúdenie právneho stavu.

Skutkový stav v sociálnych dávkových konaniach je svojim rozsahom, ako aj obsahom výslednou mozaikou zloženou z jednotlivých skutočností o zdravotnom a inom stave žiadateľa získaných v procese dokazovania vedeného najmä podľa ustanovení § 196 zák. č. 461/2003 Z.z. Pri žiadosti o zvýšenie raz priznaného invalidného dôchodku sa najmä zisťujú, resp. preverujú skutočnosti získané v procese lekárskej posudkovej činnosti pri výkone sociálneho poistenia (§ 153 a nasl. zák. č. 461/2003 Z.z.) preukazujúce naplnenie hypotézy ustanovenia § 70, resp. § 71 zák. č. 461/2003 Z.z.

30. V súvislosti s hore uvedeným a v úmysle zachovať doterajšiu judikatúru, Najvyšší súd odkazuje na svoj rozsudok sp. zn. 1Sžso/33/2010 z 22.03.2011 (celú časť relevantnú pre prejednávanú vec odvolací súd v zmysle § 250ja ods. 7 O.s.p. následne cituje):

„V správnom konaní je vykonanie dôkazov veľakrát spojené, resp. si vyžaduje osobitné znalosti na to, aby bol správne verifikovaný obsah dôkazu. Aj v konaniach spojených s posúdením zdravotného stavu žalobcu [navrhovateľa - poznámka konajúceho súdu] sa vyžadujú na zistenie skutkového stavu osobitné, najmä medicínske znalosti, ktorými sudcovia bežne nedisponujú.

Je celkom logické, že žalobca v súdnom konaní prezentuje svoje subjektívne predstavy, prečo by malo byť rozhodnutie správneho orgánu preňho priaznivé. Toto však na úspech v súdnom prieskume správnych rozhodnutí je nepostačujúce, pokiaľ žalobca okrem svojich predstáv neponúkne právne relevantnú argumentáciu (dôkazné prostriedky) na ich podporu (procesná zásada bremena tvrdenia). “

31. Ak na základe námietok nielen vznesených, ale aj navrhovateľkou podložených relevantnými dôkaznými prostriedkami (§ 120 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) správny súd dospeje k názoru, že takýto skutkový stav nebol riadne zistený, nie je to dôvod na súdne zisťovanie riadneho skutkového stavu vykonávaním dôkazov, ale naopak je to zákonný dôvod na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu.

Nakoľko však navrhovateľka takto nepostupovala, t.j. že nepredložila krajskému súdu relevantné listiny na podporu svojho tvrdenia o zhoršenom zdravotnom stave, ktorý nebol údajne posudkovými lekármi odporkyne dostatočne posúdený, Najvyšší súd musel odvolacie námietky navrhovateľky označiť za nedôvodné. Odvolací a ani prvostupňový súd nie je oprávnený vykonať dokazovanie priloženou listinou (v danom prípade listinu vyhotovenú MUDr. K. - ortopedická ambulancia, zo dňa 09.11.2011), pokiaľ navrhovateľka v súvislosti s predloženou listinou argumentačne po právnej stránke neobjasní dôvody jej predloženia. Navyše uvedená listina z 09.11.2011 je uvedená v časti Odborného posudku o invalidite - „Ortopedické vyšetrenie“.

V.

32. Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené navrhovateľkou uvádza, že napadnuté rozhodnutie odporkyne po stránke tak formálnej, ako i obsahovej má náležitosti rozhodnutia v zmysle § 209 zák. č. 461/2003 Z.z. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených v predchádzajúcich konaniach o tom, že

navrhovateľka nespĺňa zákonné podmienky pre zvýšenie priznaného invalidného dôchodku.

Počas konania nebolo účastníkmi naznačené ani odvolací súd nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť.

33. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľa, ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 1Sžso/33/2010, ako aj sp. zn. 1So/112/2010, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

34. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého neúspešnej navrhovateľke právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

35. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávnych vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).